

MIT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 1/15

**Bygget på Lindgården pågår
Anna är chef för Fagerstahallen
Biblioteket i Ängelsberg
Tankar kring påsken**

Härlig vår och glad påsk!

Påskens nummer av församlingstidningen Mitt i livet har ett blandat innehåll. I artikeln härintill kan du läsa om Dileepa som stöttar tio barn i Sri Lanka för att de ska ha råd att gå i skolan.

Du får också möjlighet att titta in på Lindgården där återuppbyggnaden pågår med stor intensitet.

Läs intervjun med Fagerstahallens chef Anna Eriksson, och reportaget från biblioteket i Ängelsberg, som drivs av frivilliga.

Du får också träffa församlingspedagog Lotta Sävenmo, som nyligen börjat jobba i församlingen, och Ethel Eriksson som stickat fler än 800 filtar till packgruppens babypaket.

På sidan 14 och 15 finns en artikel om Asenaku Beyale och Adem Ali i Etiopien, som fått det bättre tack vare ett projekt som Svenska kyrkans internationella arbete stöder.

Prästen Ulla Karlsson skriver om "Tankar kring påsken". Vi har alla en möjlighet att föra Jesu kärleksbudskap vidare. Det är det påsken handlar om. Livet vinner över döden, kärleken övervinner hatet, och det goda besegrar det onda.

Att ljuset är starkare än mörkret kan vi tydligt uppleva när våren kommer. Låt solljuset fylla dig med ny kraft så att du kan vara en kärleksfull person som gör gott mot människor omkring dig. Härlig vår och glad påsk!

*Cecilia Kjellin Eriksson,
redaktör*

Dileepa stödjer barns utbildning

Dileepa Waththanayaka hjälper tio fattiga barn i Sri Lanka med skolmaterial.

I Sri Lanka får eleverna inte böcker och pennor gratis i skolan som i Sverige, utan var och en måste betala för sitt skolmaterial. Många familjer har inte råd med det, och därför vill Dileepa göra vad han kan för att hjälpa till. Han har direktkontakt med en lärare på en skola i en liten by i Sri Lanka, som har förmedlat kontakt med tio barn från fattiga familjer.

Växte upp i Sri Lanka

Dileepa växte själv upp i Sri Lanka och vet hur det är att vara fattig. När hans pappa dog var det svårt för mamman att få pengarna att räcka och Dileepa och hans bror var tvungna att jobba efter skolan för att bidra till familjens ekonomi. Pengarna gick till mat i första hand och en del skolmaterial. Dileepa kom till Sverige när han var 27 år. Han valde att lämna sitt hemland för att skaffa sig en bättre tillvaro i Sverige, och nu vill han hjälpa andra barn som lever fattigt.

Skickar pengar varje månad

Varje månad skickar Dileepa 200 kronor för varje barn, och det räcker långt. Om det blir pengar

över någon månad så sparas de för att senare användas till att köpa något klädesplagg eller skor. Alla barn i Sri Lanka har skoluniform när de är i skolan, men de kan ändå behöva byxor eller en tröja. Många fattiga barn går utan skor eller i enkla badskor. De har inte någon skolväska utan bär sina saker i handen. Alla barn kan heller inte gå till skolan varje dag, eftersom de måste hjälpa till med familjeförsörjningen. Många barn arbetar trots att barnarbete är förbjudet i Sri Lanka.

Barnen särskilt fattiga

De fyra flickor och sex pojkar som Dileepa stödjer har en särskilt svår familjesituation sedan de förlorat någon förälder eller bor med fattiga mor- och farföräldrar. -Jag vill göra något för de här barnen. Jag har ett bra liv i Sverige och har möjligheten att hjälpa dem och då vill jag göra det, förklarar Dileepa, som tycker att det känns extra bra att göra en insats på en plats som ligger nära hans egen barndomsby. Han vet att pengarna kommer till nytta för just de här barnen. Att hjälpa till med utbildning känns extra angeläget, tycker han. I framtiden kan det bli så att han kommer att

Lindgården

Bygget pågår för fullt

hjälpa flera barn på skolan, och om någon fagerstabo vill vara med och bidra med pengar eller skolmaterial så tar Dileepa gärna emot den extra hjälpen. Skolan har totalt 460 elever.

Hjälper på flera sätt

Dileepa har valt att hjälpa människor som har det sämre ställt på flera olika sätt. Han skickar regelbundet pengar till sin mamma och sina syskon och deras familjer, som fortfarande bor kvar i Sri Lanka. Han bidrar även med pengar till ett barnhem i sin hemby. Dessutom har Dileepa ett fadderbarn i Ghana genom organisationen SOS Barnbyar. Sedan några år tillbaka betalar han även för en tonårsflickas utbildning, och när hon har studerat klart så tänker Dileepa att ytterligare någon annan ung person står på tur för att få hjälp med sina studier.

När Dileepa senast var på besök i Sri Lanka för några veckor sedan besökte han barnhemmet och skolan. Det händer att han skickar lite godis till barnen på barnhemmet, för han vet att de älskar godis!

Cecilia Kjellin Eriksson

Församlingshemmet får ny entré.

Lindgårdens gavel sedd från järnvägen. Det sluttande sadeltaket är nytt. Läs mer på nästa uppslag. Text och foto Cecilia Kjellin Eriksson.

Arbetet med att bygga upp Lindgården igen efter branden i mars 2013 pågår för fullt. Mats Eriksson är lagbas och den som ser till att arbetet flyter på enligt tidplanen.

– Det går fort nu på slutet, säger Mats, när han visar mig runt i lokalerna där byggjobbarna arbetar för högttryck. Arbetet med tak och stomme tar tid och det jobbet syns inte så mycket, men nu när innertaket är klart blir det dags att måla väggarna och att lägga in golv, och det jobbet syns mer.

Det är Byggpartner som står för entreprenaden och vid behov hyr de in underentreprenörer för till exempel målning och elarbeten. Mats är den som samordnar arbetet enligt den uppsatta tidplanen, och om det behövs kallar han in mer folk för att ett moment ska bli klart i tid.

Mats berättar att de under byggarbetet också är väldigt noga med säkerheten vid transporter, eftersom det är skolbarn som rör sig i området under dagtid.

Nytt tak och ny entré

Församlingshemmet Lindgården kommer att rymma lokaler för både konferenser och för församlingens egen verksamhet. Lindgården byggs upp som den var före branden med vissa ändringar. Sadeltaket är nytt och det blir en ny entré med en reception i hallen. Köket får större utrymmen.

Enligt den ursprungliga tidplanen skulle bygget vara färdigt i mitten av maj, men på grund av brister i projekteringen kan det bli förseningar.

– Vi hoppas kunna flytta tillbaka till Lindgården under sommaren så att verksamheten kan vara igång till hösten, säger kyrkoherde Henrik Rydberg.

Byggjobbarna har nu gjort färdigt innertaket i matsalen Smultronstället och det ska spikas panel på väggarna. Golvet åtgärdas sist.

En ny varuhiss underlättar kökets arbete. Köket får bland annat ett frysrum på nedre plan. Köket får även större ytor på övervåningen för att tillgodose kraven på rätt utrustning när kökets personal varje dag lagar flera hundra portioner skolmat och konferensluncher.

På nedre plan är det flesta väggarna färdigmålade och golven är spacklade. Nästa steg blir att montera innertaket.

Mats Eriksson är lagbasen som ser till att det dagliga arbetet flyter på enligt tidplanen.

På vissa ställen lagas stengolv med bitar från det gamla golvet.

Barnverksamheten får tillgång till flera mindre rum i anslutning till skolmatsalen på nedervåningen.

I det stora rummet Hjortronmyren är nya limträbalkar monterade. Takhöjden blir samma som förut med fönster högt upp mot husets framsida.

Byggnationen pågår av den nya entrén med reception.

Elarbete pågår.

Baksidan. Baracken till vänster är tillfälligt byggkontor och kommer att tas bort. Vinterträdgården med vacker utsikt mot sjön Kratten blir kvar som tidigare.

...men då ska det vara med kvalité...!

2 Anna Ericson förestår sedan september 2014 tjänsten som sporthallschef. Innan dess har det mest handlat om klädaffärer.

Redan som 21-åring övertog hon "Canelli" som då låg i Västanfors men som sedermera flyttade upp på stan. Att det blev en klädesaffär var inte så konstigt berättar hon för hon har alltid varit en sån som fingrat på kläder, både egna och andras och kommenterat kvalitén på tyget. För bra kvalité, säger hon, det ska det vara.

Det var några tuffa år

Till en början skötte hon allt själv men med tiden kunde hon anställa personal. Först en person och senare ytterligare en. Hon berättar att det var ganska tuffa år med både toppar och dalar. Först i samband med att internethandeln

tog fart i början av 2000-talet och sen kom köpcentret Erikslund i Västerås. Fast på senare år tycker hon att pendeln svängt tillbaka och fler och fler börjar åter handla i Fagersta. Fram till 2011 drev hon Canelli. Efter det jobbade hon som ställföreträdande butikschef på MQ i Västerås och de därpå följande tre åren som butikschef för klädkedjan JOY på Erikslunds shoppingcenter.

Blev chef för sporthallen

I fjol skrev hon så en ansökan till tjänsten som sporthallschef vid Fagerstahallen när tjänsten utannonserades. I denna förde hon även fram idéer som hon gärna skulle vilja vara med och genomföra och utveckla till exempel aktiviteter vid utomhusbadet, olika arrangemang som mässor, föreläsningar av olika slag. Ett projekt som Anna

har på sitt bord är kommunens friskvårdsprojekt. Det går i korthet ut på att få kommunens personal att röra mera på sig för att på så sätt förbättra sin hälsa. Det kan vara att simma, gå till gymmet eller delta i något av passen som finns inom vattengymnastik, spinning, yoga eller cirkelträning. Alla dessa aktiviteter är gratis för personalen.

Hon berättar, inte utan stolthet, att antalet besök på bad och gym förra året uppgick till ca 9000. I den siffran ryms både de som varit en gång och de som gjort någon aktivitet flera gånger. Det är imponerande siffror.

Ser utvecklingsmöjligheter

Andra saker hon gärna skulle vilja utveckla i framtiden är att få en bubbelpool och vattenrutschkana till simhallen. Detta har tagits upp

tidigare och här finns mängder av idéer och utvecklingsmöjligheter.

Babysim är också något hon gärna skulle se att man kunde erbjuda i framtiden, men än så länge faller det på att man måste ha varmare vatten i lilla bassängen.

Brinner för Hälsoveckan

Ett annat arbete som hon brinner för är "Hälsoveckan" som genomförs två gånger om året, höst och vår. Att få människor att tänka på sitt välmående och sin hälsa är jätteviktigt tycker hon. Tidigare var "Hälsoveckan" just en vecka men den har krympt till att nu bara vara en dag. Det skulle Anna gärna vilja utveckla så den omfattade flera dagar.

Just nu planerar hon tillsammans med arbetsgruppen för hälsoveckan en härlig kväll i Vilhelminaparken onsdagen den 27 maj.

Det roligaste med jobbet

Vad är det roligaste med ditt jobb undrar jag?

– Att få arbeta med att utveckla verksamheten och få personalen att känna sig delaktig och på så vis bli ännu mer engagerad, svarar Anna. För tillsammans kan vi skapa så mycket mer. När man sen får positiv feedback, som jag tycker jag får, är det bara en bonus, fortsätter hon.

Anna är en person som det lyser om och som utstrålar entusiasm, iver och glöd. Tycker hon själv att hon har någonting som hon skulle kunna bli bättre på, undrar jag?

– Ja, säger Anna och ser nästan lite generad ut, jag är nog en tidsoptimist. Ibland får jag en idé och då kan jag ibland rusa iväg för jag blir så tänd på idén, men vissa saker måste ju få ta tid för att det ska bli rätt i slutändan.

Att Anna stortrivs på sitt jobb ger hon uttryck för när jag frågar vad hon tror att hon gör om fem år för då svarar hon direkt: – Då är jag kvar här och har många nya roliga spännande saker på gång. Jag trivs så himla bra!

Gillar att röra på sig

Även om nu jobbet är jätteroligt måste man gå hem ibland och vad pysslar hon med då undrar jag?

– Jag älskar att röra på mig och har alltid gjort det. Jag spelade fotboll från det jag var 7–8 år tills jag var 17. Jag gillar också att få andra att röra på sig. Efter att jag slutat med fotbollen var jag under en period tränare inom ungdomsfotbollen tillsammans med en kompis. Jag har varit aerobicsinstruktör på Aerobickompaniet under 14 år. Sen springer jag också, fortsätter hon, det är så skönt för man rensar liksom huvudet och så är det så skönt efteråt.

Springer du på stigarna uppe i skogarna där du bor? undrar jag, men Anna säger då med emfas:

– Nä, inte i skogen för det är ofta så mörkt och läskigt utan mest inne i stan, för jag är ju lite mörkrädd får jag lov att erkänna.

Tycker om att baka

Men om du inte springer själv eller försöker få andra att röra på sig, har du ingen mer stillsam hobby undrar jag till sist.

Då svarar Anna:

– Jo, jag gillar att baka kakor och bullar. Morotskaka är en favorit som jag gärna bjuder mina vänner på, som jag gärna umgås med. Men, säger hon, då ska det vara med bra kvalitet....!

**Text och foto:
Staffan Riddersporre**

Hälsokväll

i Vilhelminaparken onsdag 27 maj

Mässområdet är öppet kl 17–19. Hälsokvällen är ett samarbete mellan Fagersta kommun, Landstinget Västmanland, Västanfors Väster-våla församling, Apoteket Hjärtat, Mitt hjärta, SISU och Hälsocenter.

Under kvällen finns föreningar på plats och visar upp sin verksamhet. Som en nyhet för i år planerar vi för en härlig träningstimme kl 17.30–18.30 där alla kan vara med och delta efter sina egna förutsättningar! Från Fagerstahallen håller man i uppvärmningen, och fler föreningar/anläggningar är med och håller i en del var. Passet är av prova på-karaktär.

Vi har som mål att fylla hela parken med deltagare! För att locka så många vi bara kan att vara med, så har vi tänkt att ha grupp-fokus. Samla ihop ett gäng med minst 2–3 personer från ditt arbete eller vänner och familj och anmäl er till Hälsocenter via mejl: halsocenter.fagersta@ltv.se. Tala om hur många ni är med namn och kontaktuppgifter till anmälnaren, och skriv på meddelanderaden: "Anmälan hälsokvällen"

Just nu arbetar vi för att få till en "hälsopåse" till alla lag som anmäler sig så att man kan sitta och mysa lite tillsammans efteråt.

Det blir även allsång från scenen och Hälsocenter pratar om vardagsmotion för att minska stillasittande.

Planeringsarbetet pågår för fullt och vi hoppas kunna bjuda på en härlig kväll!

Mvh Anna Ericson 0223-442 31

Biblioteket är en viktig

Jag träffade Sonja Mobrin och Sonja Karlsson, två av eldsjälarna på Ängelsbergs bibliotek, för att prata om deras verksamhet.

– Biblioteket har funnits över 100 år, berättar Sonja Karlsson.

År 1909 började IOGT med biblioteksverksamhet i annexet, ett hus en bit ovanför det nuvarande biblioteket. 1906 byggde IOGT-föreningen i Ängelsberg IOGT-huset, som inrymmer det nuvarande biblioteket. Men vägen dit gick inte direkt från annexet, utan via Sparbankens lokaler samt postlokalen i Ängelsbergs stationshus.

I början av 70-talet ställdes en boklåda från Fagersta bibliotek i Sparbankens lokaler. När Sparbanken lade ner flyttades boklådan till Ängelsbergs station. Böckerna ställdes upp i fönsternischer och på stolar, och med böckerna kom Sonja Karlsson.

– Ja, det var lite taffligt, minns Sonja och skrattar. Men hösten 1976 fick kulturnämnden ett bidrag, och då köpte dom bokhyllor åt oss!

Verksamheten i Ängelsbergs stationshus fortgick till år 1999, då kommunen ville stänga biblioteket. Då tog Engelsbergsbygdens intresseförening över verksamheten ideellt, på initiativ av Ingrid Edlund.

Får bidrag för verksamheten

Engelsbergsbygdens intresseförening får bidrag från Fagersta kommun för att driva biblioteksverksamhet. Bidraget täcker hyran och räcker till inköp av några böcker. Den så kallade biblioteksgruppen är ytterst ansvarig. De platar, ämnesbestämmer och katalogiserar alla böcker och beställer ny litteratur. I gruppen ingår sex personer: Sonja Näktergal, Sonja Karlsson, Sonja Mobrin, Birgith Mikkelsen, Kerstin Karlsson och Helena Skargerberg. Så kallade biblioteksvårdar finns det 15 stycken, och det är de som turas om att hålla biblioteket öppet.

Använder handskrivna kort

Katalogiseringen är inte digital, utan man använder sig av handskrivna kort, det så kallade "Detroitssystemet". För att få behålla bidraget från Fagersta kommun lämnar föreningen varje år statistik på antal utlån, antal besök och redovisar vad pengarna har gått till. Biblioteket är öppet en dag i veckan, helgfria lördagar

Det ursprungliga folkbiblioteket, från IOGT:s biblioteksverksamhet.

samlingsplats

Ängelsbergs bibliotek.

klockan 10–13 och har varje gång cirka 30 besökare! Ibland skänks också böcker. Dessa går igenom och vissa ämnesbestäms, plastas, katalogiseras och lånas ut, medan andra säljs för att finansiera nya bokinköp. Här finns över 3000 böcker, och mest utlånade är nutida deckare och annan skönlitteratur men man har även lite ljudböcker, en stor och fin barnbokshörna och facklitteratur.

Kaffeserveringen ger inkomst

För att dryga ut kassan och därmed kunna köpa fler böcker, har man kaffeservering. Varje år köper man mellan 60–70 nya böcker i alla genrer, men biblioteket är inte ”bara” ett ställe där man kan låna böcker, utan även en väldigt viktig samlingspunkt. Det är en social plats och där är aldrig tyst! Många och långa diskussioner förs med en kaffekopp i handen, och värmen sprider sig i hela lokalen.

Utöver den schemalagda verksamheten på lördagar ordnar man bland annat föreläsningar samt film- och bildvisningar. Där

är Roland Pettersson en drivande person. De har även ordnat författarbesök, och föreningar hyr ibland lokalen för föreningsmöten. Bibliotekets senaste nyhet är gymnastik, något som de äldsta invånarna i Ängelsberg, Karin och Lars Larsson dragit igång.

I år firar biblioteket 10årsjubileum i de nuvarande lokalerna, och det planerar man att uppmärksamma på något sätt.

Cirkeln är sluten

Det ursprungliga folkbiblioteket, från IOGT:s biblioteksverksamhet har nu hittat tillbaka till Ängelsberg, och samlingen finns i bokhyllor med glasdörrar. Det knyter på ett fint sätt ihop dåvarande och nuvarande verksamhet, och cirkeln sluts.

Fler frivilliga biblioteksvårdar och en bra it-lösning med trådlöst bredband står på föreningens önskelista.

Text och foto: Lena Bylund

Karin och Lars Larsson håller i dagens gymnastikpass.

Barnbokshörnan.

Tankar kring påsken

”Jesus är *sannerligen* uppstånden”, deklarerade biskopen med hög och myndig stämma, när jag besökte Göteborgs domkyrka, en påsknatt för många år sedan. Jag hoppade högt av överraskning i kyrkbänken, när rösten plötsligt dånade bakom mig, där jag satt och mediterade med halvslutna ögon i den svagt upplysta kyrkan.

Vid en annan gudstjänst i Göteborgs domkyrka, en påskdag, ännu några år tidigare, med en annan biskop, en skinntorr liten man, som knappt syntes i predikstolen, förklarade också han med myndig stämma, att Jesus i all sin självutgivande kärlek hade dött för våra synder och uppstått från de döda tre dagar senare. Han talade så ihärdigt om kärlek, men utstrålade inget annat än förakt för de människor som satt uppklädda i kyrkbänkarna.

Jag mådde illa och gick ut, ut på kyrkbacken i vårsolen och tog några djupa andetag. Fåglarna kvittrade och några tidiga påskliljor tittade fram, i gräsmattan. Kontrasten var slående. Härute i friska luften fanns livet och pånyttfödelsen. Men inne i kyrkan var det mer likt en domedagsstämning.

Påsken är den kristna kyrkans största högtid under året, men när jag var barn gick vi aldrig i kyrkan vid påsk. Det kanske skall sägas att min familj inte var särskilt kyrksam. Vi var ”normalkyrkliga” brukar jag säga, när folk frågar. Däremot gick vi alltid till kyrkan på julotta och då var det så fullt i kyrkan att man fick ställa fram extra stolar, så att alla skulle få plats. Vad kan det bero på kan man undra? Påskens budskap om död och uppståndelse är nog ganska svårsmält för de flesta vanliga människor. Men julens berättelse om ett litet barn som föds, kan alla relatera till och känna glädje och förundran inför.

Tillbaka till påsken. Det finns mängder av musik komponerad kring Jesus lidande och död, eller passionshistoria, som det kallas i kyrkan. Alla stora kompositörer har skrivit ett ”eget” Requiem, en så kallad dödsmissa. Oftast oerhört vacker musik, min egen favorit är Mozarts Requiem. Lidande och död kan vi alla relatera till. Vi har alla lidit förluster av olika slag, förlorat någon vi älskar, genomgått kriser. Lidande är något vi förstår, om än något vi värjer oss emot.

Men hur var det då med uppståndelsen? ”Jesus är sannerligen uppstånden”, som biskopen högtidligt deklarerade på påskdagen i kyrkan. Det är en *glädjens* dag vi firar i kyrkan på påskdagen, när vi säger att Jesus har uppstått från de döda, (om än det inte alltid framgår så tydligt som man skulle önska). Men vad betyder det? Hur är det möjligt att uppstå från de döda?

En del kristna tror bokstavligt att Jesus har uppstått från de döda. Andra tänker mer att det är en mytologisk berättelse om liv och död, från död till liv. Det fanns en tid då jag själv trodde att Jesus bokstavligt hade uppstått från de döda och jag grubblade mycket över var han fanns nu egentligen, eftersom kyrkan så ihärdigt deklarerade att han hade uppstått från de döda. Men ingen verkade ha ett bra svar på den frågan. En del sade att han hade farit upp till himlen (något som vi firar på Kristi himmelfärds dag), vilket ju blir än mer obegripligt när man betänker att en fysisk kropp skulle kunna fara upp till himlen...? Andra sade att det var mer symboliskt och betecknade livets ständiga pånyttfödelse. Åter andra sade att ”det var ett mysterium och vi behöver inte förstå allt”. Vi kan

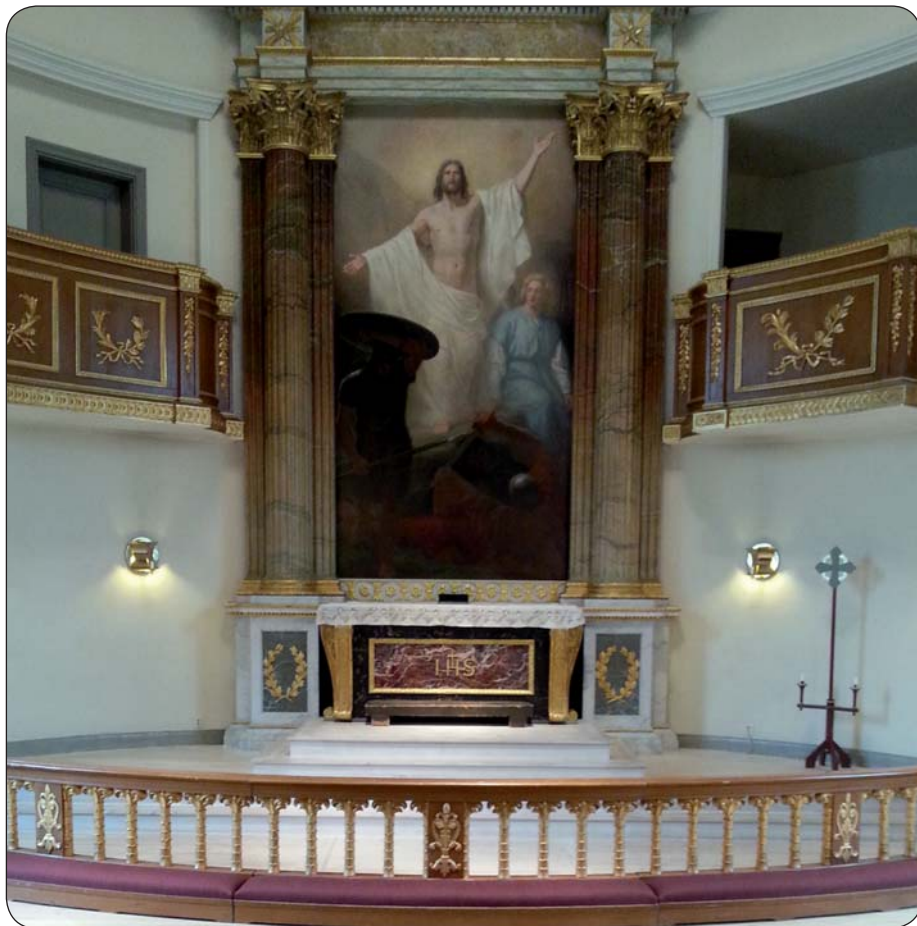
bara *tro* att det är sant och så lämna intellektet åt sidan... Inte blev jag så mycket klokare av det.

Många gånger tror jag att man fastnar just i detta försanthållande. Mycket av det som sägs i bibeln är inte *bokstavligt* sant, d.v.s. det är inte beskrivningar av faktiska historiska skeenden. Men det betyder inte att berättelserna inte har något viktigt att säga oss idag.

Som jag ser det är berättelsen om Jesus död och uppståndelse, en berättelse om kraften i att nytt liv alltid uppstår ur det som dött. Jesus dog en förfärlig död, men hans liv och gärning lever kvar än idag, genom att vi ständigt för hans kärleksbudskap vidare och minns honom och den kraft han hade i att påverka en hel värld. Denna kärleksfulla kraft mötte mig när jag första gången besökte Västanfors kyrka och direkt fångades av altartavlan, och dess bild av den uppståndne Jesus. Tron på en levande Jesus bär jag med mig i hjärtat och är inte längre ett intellektuellt huvudbry, d.v.s. jag behöver inte tro bokstavligt att Jesus har uppstått från de döda för att känna att han lever inom mig.

Avslutningsvis vill jag dela med mig av en händelse från mitt eget liv, för att ytterligare belysa detta med död och uppståndelse.

För tio år sedan står jag på en bro i Arboga och tittar ned i det grå, skummande och virvlande vattnet i ån som forsar förbi. Tårarna strömmar ned över kinderna och jag skakar i hela kroppen av förtvivlan och smärta. En man går förbi åt ena hållet utan att titta åt mig. En annan man kommer förbi åt andra hållet, stannar till när han får se mig och frågar bekymrat om allt är som det ska? Nej, snyftar jag,

Altartavlan i Västanfors kyrka.

Foto: Lars Frisk

det är det inte. Min pappa är borta. Min pappa är död. "Då stannar jag", säger den här främlingen, kommer fram, håller om mig och säger några tröstande ord. Ett förunderligt möte, där på bron, i en smärta som är obeskrivbar. Han möter mig precis i det som är och det är som om tiden står stilla en stund. Tanken glimtar förbi, att det är Jesus som står bredvid mig. Det här mötet har jag burit med mig under åren som gått, därför att det sticker ut som något unikt, och ändå så oerhört mänskligt. Jag bär med mig det som ett minne och som en inre uppmaning. Jag hoppas, tror och önskar att jag själv precis som den här främlingen, kommer att kunna stanna upp, stå kvar och bemöta andra människor när livet går sönder och det bara är en tom, svart avgrund framför en. De som vågar stå kvar där är kanske få, men guld värda, för

det är inte lätt. Dessa människor som sticker ut på detta sätt, är också en påtaglig påminnelse om Guds närvaro i våra liv, som jag ser det. Det är ingen lätt uppgift att vara i dödens närhet, med full närvaro och medkänsla för den som drabbas.

Jag bars av en mycket stark övertygelse om att ondskan inte får segra. Det hade varit så lätt att dras ned av en våg av destruktivitet och mörker, men någon eller något påminde mig om att ljuset är starkare än mörkret, kärleken är starkare än döden. Nytt liv kommer ur detta. Hur det skulle gå till hade jag ingen aning om, men jag bars av någon oändligt starkare än mig själv. Därav kan jag se, förstå och känna att livet, döden och det kristna hoppet är obönhörligt sammanlänkade, och kärleken är dess centrum.

Ulla Karlsson, präst
mejl: ulla.karlsson@svenskakyrkan.se

Ethel har virkat fler än 800 filtar!

Ethel är född i Nykarleby i Finland, näst yngst av åtta syskon. Hon berättar att hon under uppväxten fick hjälpa till med alla de sysslor som tillhör ett litet lantbruk. I början av 1950 flyttade hon tillsammans med make och tre barn till Fagersta. Maken hade fått anställning på Bruket. Självt fick Ethel så småningom arbete på biblioteket där hon hjälpte till med det mesta. Hon var som hon själv säger en "allt i allo" och trivdes mycket bra med sitt arbete.

Har alltid tyckt om att virka

Ethel har alltid tyckt om att virka. De första filtarna hon virkade var i små i rutor i olika färger som hon sedan sydde ihop. Garnet hade hon fått av sin mamma. Sedan var det döttrarna som bidrog med garnrester. De stickade mössor, vantar mm på löpande band och Ethel fick ta hand om garnerna som blev över.

Sökte sig till packgruppen

I början av 1991 läste Ethel i Fagersta-Posten att kyrkan sökte frivilliga till den "packgrupp" som fanns på Lindgården. Ethel anmälde sig och började där. Packgruppen syr, virkar och stickar barnkläder och filtar som sedan packas i plastpåsar och levereras till flyktingläger i Algeriet. 1991 började hon lämna sina virkade filtar och hennes make fotograferade alla filtar fram till 2008. Ethel har noterat datum på fotografierna.

Mellan 1991 och 2008 hade det blivit 800 filtar! Efter dessa 800 slutade hon räkna men hon säger att det säkert har blivit ytterligare mellan 100 och 200 st fram till dagens datum. Att bläddra i albumen med bilder på filtarna är en fröjd för ögat.

Ethel fortsätter att ta emot garnrester av alla de slag och fortsätter med att virka sina älskade babyfiltar.

Fakta om Packgruppen

Packgruppen träffas varje torsdag kl 13.30-15.30 i Brukskyrkan för att tillverka babypaket till nyfödda barn i flyktingläger i Algeriet. Ett tiotal personer syr babykläder, stickar filtar och packar. Babypaketerna transporteras av Brödet och fiskarna till Algeriet. Välkommen att vara med. Din hjälp behövs!

För mer information kontakta: Ulla Karlsson, präst, tel 0223-434 14

**Text och foto:
Gun Gustafsson**

Att vägra ge upp

Att vägra ge upp – att leva med återkommande depressioner. Så heter Elisabeth Arborelius bok där hon berättar om den depressionssjukdom som hon har levt med i hela sitt liv, alltifrån uppväxten till livet som präst.

Elisabeth Arborelius höll ett frukostföredrag utifrån sin bok i Brukskyrkan den 14 februari. I boken berättar Elisabeth rakt och okonstlat om flera upplevelser under sin barndom som satt djupa spår. Elisabeths mamma var på många sätt okänslig och kunde inte ge Elisabeth den uppmärksamhet och bekräftelse som varje barn behöver. Detta har påverkat Elisabeth som från tonårstiden återkommande har drabbats av djupa depressioner. Nu har hon lärt sig att med hjälp av medicin leva med dessa depressioner, men har under perioder i sitt liv haft det mycket tufft. Elisabeth har klarat att utbilda sig och göra karriär samtidigt som hon har haft familj. Det har inte alltid varit lätt. Hon har kämpat och vägrat att ge upp!

Har gedigen utbildning

Elisabeth är leg psykolog, leg psykoterapeut, docent i psykologi vid Karolinska institutet och numera teologie doktor i tros- och livsåskådning och präst i Stockholms stift.

Elisabeth är präst och skriver i boken om sin gudsbild: "... På ett liknande sätt har mitt förhållande till Gud varit enkelt och okomplicerat. Okomplicerat såtillvida att jag litat på min intuition, magkänsla som man

säger nu för tiden: att Gud handlar om tillit, om kärlek, en obändig kraft i livet som på något sätt får sista ordet. Att Gud finns i glädjen i det gudomligt närvarande barnet. För mig är den djupaste och starkaste kraften den egna erfarenheten av gudsnärvaron i barnets överväldigande glädje att leva, en glädje som föder en kärlek till människor som är bortanför alla gränser. Också upplevelsen av förundran inför livet och tillvaron..."

"...mamman och det nyfödda barnet, den första kontakten – mamman *ser* barnet och barnet blir *sett*. Barnet måste bekräftas av modersgestalten för att uppleva sig själv. Det efterlängtrade gensvaret är ordlöst med innebörden "Jag ser dig – jag älskar dig". Att bli sedd har också en djup religiös innebörd som kommer till uttryck i bönen om välsignelsen: "Herren vände sitt ansikte till Dig och give Dig frid"...."

Därför skrev hon boken

Som en förklaring till varför Elisabeth har gett ut boken skriver hon så här: "Min erfarenhet är att vi människor i grunden är lika varandra. De känslor och upplevelser som finns i mina depressionsperioder och tidiga

upplevelser är inte unika för mig. De allra flesta av oss har sår, större eller mindre, som vi bär med oss. Kanske handlar våra liv om att lära oss leva med våra sår, att integrera svåra upplevelser för att därigenom bli helare människor? Jag har skrivit denna bok för att dela med mig av den kamp med livet som jag delar med många."

Stöder föreningen Mind

Enligt författaren finns ingen annan litteratur om detta att ha ständigt återkommande depressioner, som är ett av våra största folkhälsoproblem. Boken finns att köpa vid bokbordet i Västanfors kyrka. Bokförlag: Norlén & Slottner. Författarens royalté går oavkortat till föreningen Mind, som främjar den psykiska hälsan. Läs mer om föreningen på www.mind.se

Cecilia Kjellin Eriksson

Dags att utrota hunger

Asenaku Beyale är cirka 35 år gammal och bor i byn Robbit, Etiopien, med sin man Adem Ali och deras barn. Tack vare Svenska kyrkans projekt i regionen har de själva arbetat sig bort från hjälplöshet och hunger. De äger djur, odlar grönsaker och kan plöja sin mark med egna oxar. Livet är tryggare, men framtiden ser skör ut. Redan idag påverkar klimatförändringarna jordbruket.

Text: Kyrkokansliet
Foto: Magnus Aronson

”Min man och jag arbetar hårt för att sörja för familjen. Vi har fyra barn och lever enkelt. Vår fattigdom var värre innan. Vi har alltid haft mark, men då hade vi ingen ox, så vi fick låna oxar att plöja marken med. Det fick vi betala med delar av skörden, vilket gjorde det svårt att få maten att räcka. Det blev ännu värre när skörden blev mindre och mindre. Den räckte bara fyra månader och sedan hade vi nästan ingen mat. Jag jobbade på en kaffeodling för att få ihop pengar, jag rensade ogräs men det räckte inte. Det var väldigt svårt för oss att ge barnen mat. Jag tog det jag kunde hitta och gav till dem, själv åt jag inte. Jag fick tigga om pengar eller låna dyrt för att köpa teffmjöl till injera (etiopiskt bröd) så att vi kunde få mat.

Att se mina barn hungriga

Det går väl an att som förälder vara hungrig, men att se mina barn hungriga gjorde fruktansvärt ont. Fattigdomen slet itu familjen och för att överleva var vi tvungna att flytta från varandra. Jag fick ta med barnen till släktingar för att de skulle få mat. Det fanns ingen annan möjlighet för oss. När jag flyttade tillbaka kom

vi med i projektet som Mekane Yesuskyrkan har. Det har förändrat vårt liv.

Då bodde vi i en liten hydda. Projektet gav mig två getter och jag kunde börja föda upp djur. Getterna blev fler och jag sparade pengar genom kvinnogruppen. Men framför allt kunde jag börja ge barnen mat. Nu kan jag låna pengar från gruppen och köpa det jag behöver. När jag betalar tillbaka gör jag det till en rättvis ränta. Genom att köpa en ungtjur och föda den ordentligt för att sedan sälja igen, kunde jag tjäna pengar. Till slut kunde vi köpa egna oxar och började plöja vår egen mark. Nu har vi också en åsna och vi odlar grönsaker. Vi har kunnat bygga ett bra hus med plåttak som skyddar mot regn och fukt. Dessutom har jag fått lära mig att bygga en bränslesnål vedspis som inte kräver så mycket ved. Jag har byggt en hylla som förvarar grönsakerna bättre, och en fin säng.

Projektet gör att jag är någon

Det var så hårt att behöva be någon annan sörja för ens barn. Jag vill ta hand om dem själv. Det kan jag nu. Jag känner i kroppen att jag har gått upp i vikt och ser

att min hy har fått lyster. Hungern har gjort att jag ser äldre ut än vad jag är, men nu har jag kontroll över livet. Projektet och kvinnogruppen har gjort att jag är någon. Jag är respekterad och jag kan bidra till samhället. Man lyssnar på mig.

Önskar mina barn ett bättre liv

Jag är stolt över att ha kunnat ordna bröllop för två av mina döttrar. De och min son arbetar i Saudiarabien. Jag vet att de kan råka illa ut där, och det oroar mig. Jag vill inte att min yngsta dotter gör samma sak. Jag önskar att mina barn ska få ett bättre liv. Som jordbrukare är annars vår stora oro vädret. Regnen blir allt värre och svårare för oss. Min man och jag arbetar tillsammans och det har vi gjort hela vårt liv, vi delar oron. Det enda som kunde splittra oss var hunger.

Jag är så tacksam över projektet, och alla människor som stödjer det. Jag är tacksam över att ha fått berätta min historia eftersom det sällan är någon som är intresserad av, eller bryr sig om oss, som är marginaliserade; vi som lever på undantag. Att få bli lyssnad till, och att någon vill besöka mig för att höra min historia gör mig lycklig.”

Fakta om fastekampanjen

Svenska kyrkans årliga insamlingsperiod under fastan pågår den 15 februari till den 29 mars. Temat är "Var med och utrota hunger!"

Etiopien i fokus

Etiopien är ett land med lång historia av hungersnöd och politiska oroligheter. Landet är ett av de utvecklingsländer där ekonomin utvecklas snabbast, men fortfarande lever 70 procent av befolkningen i fattigdom. Svenska kyrkan har varit engagerad i landet under lång tid och stödjer idag bland annat projekt för att minska fattigdom. Cirka 80 procent av Etiopiens befolkning är jordbrukare.

Var med och utrota hunger!

800 miljoner människor kan aldrig äta sig mätta. Tusentals barn dör varje dag på grund av för lite mat och näringsbrist. Ändå räcker jordens resurser till oss alla. Stöd Svenska kyrkans internationella arbete under fastekampanjen!

Så här kan du ge:

- SMS:a HUNGER till 72905 och ge 50 kr
- Ge direkt på www.svenskakyrkan.se/gedirekt
- Swisha valfritt belopp till 9001223
- Ge en gåva till gironummer 90 01 22-3 eller bankgiro 900-12 23

Asenaku Beyale och hennes man Adem Ali bor i byn Robbit i Etiopien.

Vem är du?

Lotta Sävenmo, församlingspedagog

I februari började Lotta Sävenmo jobba som församlingspedagog i Västanfors Västervåla församling. Lotta jobbar med konfirmander och inom diakoni, bland annat med andakter på äldreboenden och har även andra gudstjänster. Lotta har läst teologi och har jobbat som pastor i en frikyrka, men är inte prästvigd i Svenska kyrkan.

Lotta och hennes man Micke flyttade nyligen till Fagersta från Östersund. När det blev möjligt för dem båda att jobba här i stan så tog de tillfället att flytta lite närmare släkten som finns i Göteborg och Stockholm.

Växte upp i Partille

Lotta är uppvuxen i Partille utanför Göteborg. Familjen var inte särskilt kyrklig men Lotta var ändå med i barnkör och ungdomskör i Svenska kyrkan under många år. – Jag har alltid haft nån slags barnatro och den har utvecklats och förändrats genom åren, berättar Lotta, som när hon var liten tjatade sig till att få börja i

söndagsskola (som sen visade sig vara ganska tråkig).

När Lotta var 25 flyttade hon till Stockholm där hon blev kvar i tio år. Hon läste teologi och jobbade på olika ställen. Under ett halvår gick hon en bibelskola i Canada och fick därigenom möjlighet att besöka ett indianreservat.

Fick jobb i Östersund

Genom en kompis fick hon kännedom om ett jobb med ungdomar i en frikyrkoförsamling i Östersund. Under några år arbetade hon också som lärare i bibelkunskap och livskunskap på en folkhögskola utanför Östersund. – Det var jättekul och jag trivdes väldigt bra! Det är roligt att jobba med barn och ungdomar, tycker Lotta, som ser fram emot att få vara med och utveckla arbetet med konfirmander i vår församling. Lotta är också med och bjuder in migranter till kyrkan. – Det är spännande att få lära känna människor i Fagersta, här i församlingen och i andra sammanhang.

Två kyrkliga bakgrunder

Att Lotta har två parallella bakgrunder i olika kyrkliga traditioner är inget problem för henne. Hon kan se för- och nackdelar både inom Svenska kyrkan och inom frikyrkan. Inom Svenska kyrkan finns en annan hierarki, som kan vara bra och dålig som allt ledarskap, menar hon. En annan skillnad är synen på dopet. I Svenska kyrkan döps barn (och vuxna) medan man i baptistkyrkan har valt bort barndopet och i stället har troendedop. Man gör samma sak men med lite olika utgångspunkt, menar Lotta när hon pratar om dopet. Dopundervisningen kommer före dopet i baptistkyrkan där man tycker det är viktigt att personen själv bestämmer om hon/han vill bli döpt. I Svenska kyrkan ser man dopet som en gåva från Gud till det nyfödda barnet och en påminnelse om att varje människa är sedd och älskad. Konfirmandtiden är en sorts dopundervisning och konfirmationen blir en bekräftelse på dopet.

Fråga juristen

Testamente upprättat 1983 – kan våra gemensamma barn kräva ut arv på grund av vårt testamente?

Foto: Johnny Pesola

– Människor är människor vilken ideologi de än har valt. Alla människor har samma behov, samma längtan efter trygghet, frihet och gemenskap. Skillnaden inom de olika kyrkorna är sättet man gör saker på och det är en smaksak. Du kan inte tala om för en annan människa vad hon kan göra om du inte är på samma plats på kartan. Man måste lära känna människor och ha respekt för varje individ, det är min grundhållning, förklarar Lotta.

Lotta gillar körsång

Lotta tycker om att sjunga och det var genom körsång som hon träffade Micke för nio år sen. Taxen kräver en del tid och Lotta tar gärna promenader med den lilla glada hunden. Hon har också en förkärlek för att arbeta med händerna. Ibland målar hon med akvarellfärg och hon när en dröm om att få hålla på med snickeri.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Fråga:

Min man och jag skrev ett testamente 1983 för att skydda oss mot våra gemensamma barns arvsrätt när den förste av oss avlider. När jag var i bankfacket senast och läste igenom detta upptäckte jag att det står att den efterlevande ”skall med undantag av bröstarvinges laglott erhålla all kvarlåtenskap med fri förfoganderätt”. Då jag vet att det sedan en tid finns en lag som säger att gemensamma barn inte kan kräva något alls när den förste föräldern dör, undrar jag om vi ska riva testamentet eller upprätta ett nytt?

Svar:

Det är rätt att gemensamma barn idag inte kan kräva något arv förrän den efterlevande föräldern också avlider. Denna lagändring trädde ikraft 1988. Men den nya lagen har inte tagit över det som står i ert testamente, ”med undantag av bröstarvinges laglott”, vilket gör att ni idag har ett sämre skydd än ni skulle ha utan ett testamente.

Här kan det dock vara skillnad på hur det står skrivet i testamentet, då det finns rättsfall som kommer fram till att om

det står ”bröstarvinges rätt till laglott” så kan de gemensamma barnen inte begära ut laglotten.

Ni kan riva ert testamente i original och det är då återkallat. Dock kan det i vissa fall vara bra att istället upprätta ett nytt testamente, eftersom ni i testamentet kan besluta om att det era gemensamma barn får i arv efter er ska vara deras enskilda egendom. Är ni osäkra på innehållet i ert testamente, så skulle jag rekommendera er att boka en tid med en jurist.

Jag brukar säga att ett testamente är en färskvara som måste ses över av er med jämna mellanrum så att det fortfarande stämmer överens med era önskemål.

*Ida Jansson, jurist
Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå
tel 0223-434 76*

Sinnesrovandring i Malingsbo

Välkomna på traditionell vandring under guidning av GB Pedersen, diakon i Norrbärke församling och Ann-Christine Treard, Treard Event. Samling på grusplanen framför Herrgården strax före 18.00. Sinnesrovandringen/meditativa vandringen är öppen för allmänheten och kräver ingen föranmälan, välkomna! Söndag den 20 maj kl 18-20.30

Bra resultat vid julinsamlingen

Drygt 39 miljoner kronor blev resultatet av Svenska kyrkans julinsamlingskampanj "Låt fler få fylla fem". Det är fem miljoner över målet.

-Det är förstås jätteroligt och det känns som vi vänt trenden för insamling, tack vare engagemang från församlingar och församlingsaktiviteter, säger Urban Jorméus, chef för enheten engagemang och insamling, på kyrkokansliet. En anledning till det lyckade resultatet är det tydliga budskapet i kampanjen, tror han. Temat att peka på den stora barndödligheten i världen och ge fler barn chans till överlevnad har varit lätt att ta till sig och engagerat många. Även totalt sett steg insamlandet till Svenska kyrkan över förväntan förra året. Summan hamnade på 200 miljoner kronor. Det bästa resultatet på flera år.

I Västanfors Västervåla församling samlades 29 000 kronor in under julinsamlingen.

Ryggsäcksinsamling

Församlingens barnverksamhet samlar in ryggsäckar.

Har du en ryggsäck hemma som du inte använder, som är hel och ren? Vi samlar in ryggsäckar under hela våren fram till den 8 maj. Vi kommer att packa ryggsäckarna med skolmaterial, sedan skickas de till behövande barn i Lettland som inte har ryggsäckar och skolmaterial.

Ryggsäckar kan lämnas på församlingsexpeditionen i Brukskyrkan eller på öppna förskolan. Vid frågor ring Anna Binning 0223-434 27.

Gudstjänster

Påskhelgen

To 2/4 kl 19

Skärtorsdagsmessa i Västanfors ka.

Fr 3/4 kl 10

Långfredagsgudstjänst i Västanfors kyrka. Maria Webb och Britt-Marie Frid Andersson, sång. Lena Martinsson, orgel.

Fr 3/4 kl 13

Jumalanpalvelus. Finsk långfredagsgudstjänst i Brukskyrkan.

Sö 5/4 kl 10

Påskdagsmessa i Västanfors kyrka med konfirmandernas påskspel.

MusiKulkören sjunger. Eftersamling i Lärkan med påskbuffé. Vuxna 40 kr, barn gratis.

Må 6/4 kl 9

Gudstjänst på Västanfors Hembygdsgränd (i logen). Lätt frukost serveras för 30 kr efter gudstjänsten.

Ti 7/4 kl 8

Morgonmessa i Brukskyrkan

Må 13/4, 4/5 & 1/6 kl 14

Måndagsträff och andakt i Västervåla sockenstuga

Sö 19/4 kl 16

Gudstjänst i Västanfors kyrka

Sö 26/4 kl 18

Konsert med Västerås Kammarkör i Västanfors kyrka

Sö 3/5 kl 18

Gudstjänst i Västanfors kyrka

Lö 9/5 kl 14

Konfirmation i Västanfors kyrka

Sö 10/5 kl 13

Äitienpäiväjuhla. Finskt morsdagsfirande i modulen Lärkan.

Sö 10/5 kl 18

Rockgudstjänst i Västanfors kyrka.

Rock- och popkören och komband.

Ti 12/5 kl 8

Morgonmessa i Brukskyrkan

under våren

To 14/5 kl 8

Friluftsgudstjänst med Kyrkokören på Hotellberget i Ängelsberg. Ta med egen fikakorg.

Sö 17/5 kl 10

Familjedag vid Västervåla hembygds-gård.

Sö 24/5 kl 11

Gudstjänst på Oljeön (Oljeöns dag)

Sö 31/5 kl 18

Musikgudstjänst i Västanfors kyrka

Sö 31/5 kl 11

Messu. Finsk mässa i Brukskyrkan

Sö 7/6 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka med sommaravslutning för församlingens barngrupper och Öppna förskolan. Stora tårten serveras i Lärkan efter gudstjänsten.

Ti 9/6 kl 8

Morgonmässa i Brukskyrkan

Ti 9/6 kl 19

Musik i Sommarkväll med vokalen-semblen Gränslösa i Västervåla kyrka.

Sö 14/6 kl 14 Friluftsgudstjänst.

Ta med fikakorg. Mer info kommer.

Ti 16/6 kl 19

Musik i Sommarkväll med Kyrkokören i Västervåla kyrka.

I Brukskyrkan firas gudstjänst kl 15 varannan söndag (udda veckor). Veckomässa firas i Västanfors kyrka varje torsdag kl 19. Mer information om gudstjänster finns i predikoturen i Fagersta-Posten och på församlingens hemsida. www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Friluftsdag i Klackbergsbacken

Eleverna på Lindgårdsskolan år F-6 hade en fantastisk friluftsdag i Klackbergsbacken i Norberg en dag i februari! Där åkte de längdskidor, pulka, slalom, hade skidskola och skoj i snön. Härlig skoldag!

Välkommen till sopplunch!

Visste du att vi serverar sopplunch i Brukskyrkan varje onsdag? Vi börjar med middagsbön kl 12. Självkostnadspris 30 kr.

I Brukskyrkans kafé serveras dagens lunch för 60 kr varje vardag kl 12-13

Nu kan du söka medel ur våra stipendier

Uppgifter om aktuella stipendier och ansökningsblanketter finns på församlingsexpeditionen i Brukskyrkan tel 0223-434 00 samt på hemsidan. Ansökan lämnas senast den 30 april.

Nästa tidning

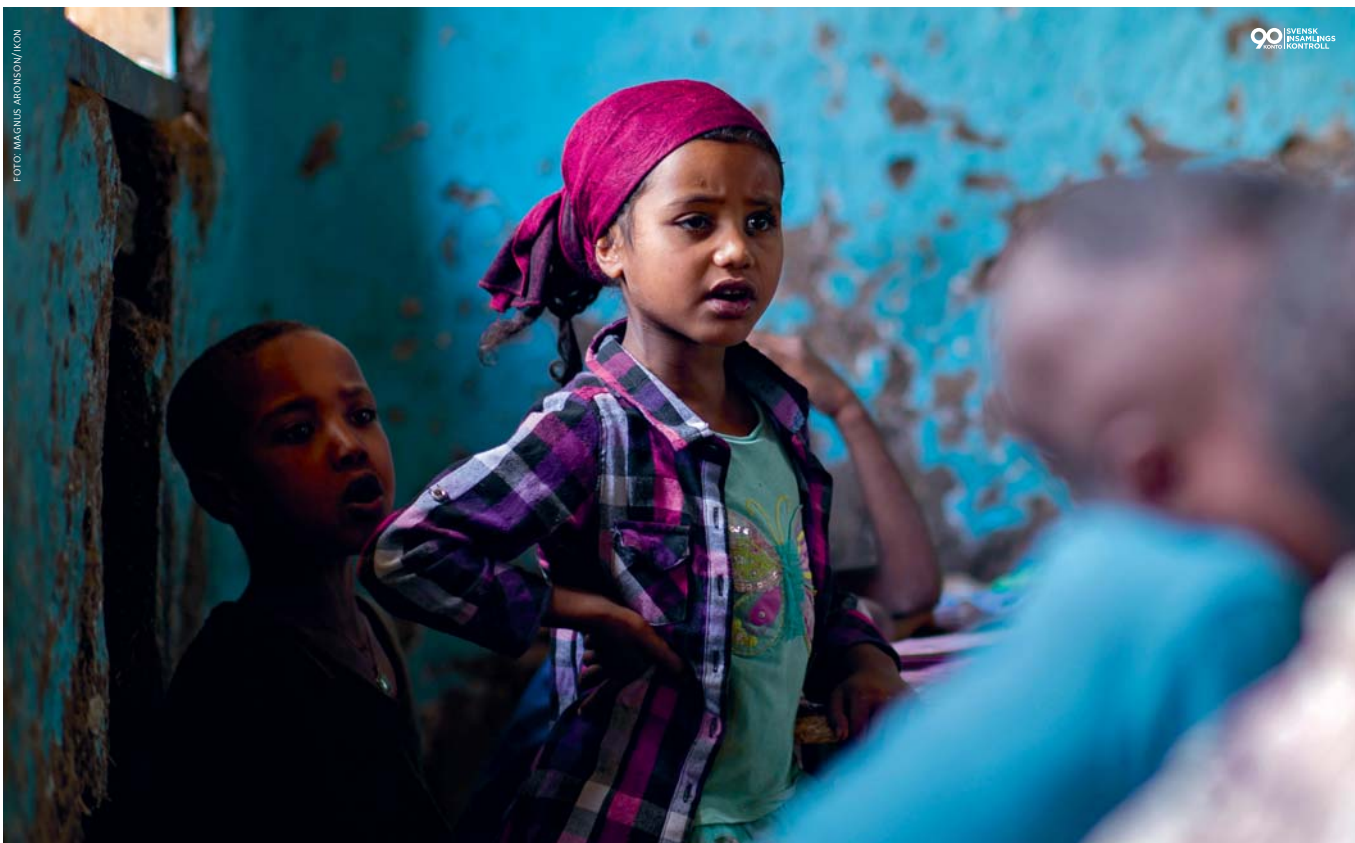
Nästa nummer av församlingstidningen Mitt i livet kommer ut den 14 juni. Hör av dig till redaktören om du inte får någon tidning.

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 434 10. **Redaktör:** Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Repro:** TEXT & REPRO, Västerås. **Tryck:** PRIMATryck, Hallstahammar. **Omslagsfoto:** och sid 10: Kyrko-cd. Redaktören svarar för osignerat material.

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/VASTANFORS

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

ATT ALLTID FÅ ÄTA SIST BARA FÖR ATT DU ÄR TJEJ. DEN KÄNSLAN.

Hunger är varken rättvist eller jämlikt. Idag lever 800 miljoner människor utan tillräckligt med mat, trots att jordens resurser skulle kunna räcka åt oss alla. Kvinnor och flickor drabbas hårdast. Dela med dig och utrota hungern. **SMS:a HUNGER till 72905** och ge 50 kr till utbildning, lån och sparande samt hållbara jordbruksmetoder.

**UTROTA
HUNGERN!**

SMS:a HUNGER till 72905 och ge 50 kr
PG 90 01 22-3 | BG 900-1223 | Swisha valfritt belopp till 9001223

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance